

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Miskolci képességfejlesztő workshop holland gyakorlatokért

A nonprofit, az önkormányzati és az üzleti szféra összekapcsolását tűzték ki célul.

A Holland Királyság Budapesti Nagykövetsége – a soros holland EU-elnökség alkalmából – különleges, képességfejlesztő workshopot tartott Miskolcon csütörtökön.

Célul tűzték ki, hogy egyrészt a helyi civil szervezetek saját környezetükben, a privát szféra támogatásával, valamint a helyi önkormányzat aktív bevonásával megismerjék azokat a holland jó gyakorlatokat, melyek új lendületet adhatnak működésükhöz, másrészt pedig, hogy egy asztalhoz ültetve keressék az együttműködés lehetőségeit a speciális szükségletű csoportok munkanélkülisége elleni küzdelemhez.

Projektek és tanácsok

A felkínált lehetőséget kihasználva Kiss Gábor alpolgármester ismertette a helyi önkormányzat speciális szükségletű csoportok munkanélkülisége elleni küzdelemét támogató terveit.

Adatokat is közölt, többek között, hogy 4–5 évvel ezelőtt közel 13 ezer ember keresett munkát Miskolcon, míg mostanra ez a szám 8 ezer alá csökkent. (Az összehasonlítást finomító adatokat nem hallottunk, nem tudtuk meg például, mennyivel csökkent a munkaképes lakosság száma, hányan találhattak másutt munkát.)

Ismertette: ezzel párhuzamosan jelenleg 1000 betöltetlen álláshelyet kínálnak a megyeszékhelyen, ezt a kettőt együtt kell kezelni, mondta. Nagy erőlépésként említette, hogy a városnak van saját helyi esélyegyenlőségi programja, megalakult az Esélyegyenlőségi Tanács, valamint a Rehabilitációs Foglalkoztatási Tanács.

Kiemelte: helyben is vannak jó gyakorlatok, amelyek közül a Szimbiózis Alapítvány tevékenysége uniós szinten is elismert példa.

Helyi példa

A rendezvénynek az önkormányzat biztosított helyet, a vendéglátásról a Szimbiózis Alapítvány által létrehozott, megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató Batyu-Téka Étterem gondoskodott.

A résztvevők

A rendezvényen részt vett Csöbör Katalin országgyűlési képviselő, Gajus Scheltema, a Holland Királyság budapesti nagykövete, Simon Attila István, az NGM munkaerőpiacért felelős helyettes államtitkára, az EMMI Foglalkoztatási Rehabilitációs Főosztályának vezetője, Arvai Csaba.

Egy kicsit foghíjasan...

Sajnos az önkormányzat Dísztermében a több mint 7 órára tervezett program dél-előttjén kevés vállalkozót láttunk. Mint a szervezőktől megtudtuk, a BOKIK-tól kapott 30 ezres címlista alapján (a kamaránál, mint mondták, nem tudták szűrni az adatokat, pedig elsősorban a kis- és középvállalkozókra szerettek volna koncentrálni), alig több mint 10 helyről fogadták el a meghívást.

Szerettünk volna élni az alkalommal, s rákérdezni a támogatott foglalkoztatás szolgálat „államosításának” részleteire (az ezzel eddig foglalkozó civil szervezetek április 1-jétől nem kapnak hozzá pályázati támogatást, az új konstrukcióba való bekapcsolódásra pedig még hónapokat kell várniuk, ám az EMMI illetékes főosztályvezetője a miniszter jóváhagyása nélkül nem nyilatkozhatott).

forrás: boon.hu

Egymilliós támogatást kaphatnak gépjárművásárlásra a fogyatékos emberek

Egymillió forintra nőtt a fogyatékos emberek közlekedését, mobilitását segítő ügynevezett gépjárműszerzési támogatás - tájékoztatta az Emberi Erőforrások Minisztériuma (Emmi) az MTI-t.

A tárca szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárságának közleménye szerint a kormány elkötelezett abban, hogy javítsa a fogyatékos emberek hozzáférését a szolgáltatásokhoz, ezért emelték meg az új járműnek minősülő személygépkocsi vásárlásához nyújtott támogatás összegét. 2016-ban 1,2 milliárd forinttal emelkedett a támogató szolgáltatásokra és közösségi ellátásokra szánt összeg - tették hozzá.

Folytatódik továbbá a korábbi évek egyik legfontosabb fogyatékosügyei intézkedése, az ügynevezett kiváltási folyamat (a nagy intézmények kisebbekre, családiassabbakra cserélése), amelyre a 2014-2020-as időszakban 36 milliárd forintnyi uniós forrást tervez a kormány.

forrás: kanizsaujsag.hu

Az Országgyűlés elnöke a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa által alapított Befogadó magyar település díjak átadásán a szólalt fel a Parlamentben.

Miközben a külföldi migránsok befogadásáról vitázunk, sok teendőnk van még magyar polgártársaink befogadása és elfogadása kapcsán, a magyar társadalomban meg kellene tanulnunk jobban elfogadni egymás fizikai, szellemi vagy éppen politikai különbözőségeit - mondta Kövér László, az Országgyűlés elnöke pénteken, a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa (FESZT) által alapított Befogadó magyar település díjak átadásán a Parlamentben.

A házelnök úgy fogalmazott: egy olyan időszakban, amikor "sokan hajlamosak visszaélni a befogadás gondolatával", örömeire szolgál, hogy azokat köszönheti, akiknek nem politikai, hanem szívügyük az, hogy embertársaik befogadásának nemes ügyét önzetlenül és a leggyakorlatiasabb módon szolgálják Magyarországon. Kövér László szerint a díjosztó arra is jó alkalom, hogy tudatosítsuk mindenkiben: "miközben a külföldi migránsok befogadásáról vitázunk, sok teendőnk van még önmagunk, azaz magyar polgártársaink befogadása és elfogadása kapcsán, jelképes és valós értelemben egyaránt".

Hozzátette: a magyar társadalomban meg kellene tanulnunk jobban elfogadni egymás fizikai, szellemi vagy éppen politikai különbözőségeit és ez nagyban erősítené a nemzeti egységet. Egy közösség ugyanis maga sem lehet egészséges, ha nem tudja befogadni, elfogadni és segíteni az egészségügyi fogyatékosokkal küzdő tagjait - hangsúlyozta Kövér László, aki szerint erősebbé válik az a közösség, amelynek tagjai - fogyatékosok és nem fogyatékosok - valóban odafigyelnek egymásra.

Kiemelte: a magyar államnak pénzügyi erejéhez és eszközrendszeréhez mérten kötelessége segíteni a társadalmi szolidaritás erősítését, ám az erre a célra fordítható erőforrások szűkösségétől vagy bőségétől függetlenül az önzetlen emberi segítő szándék nem pótolható. Ha a társadalmi közömbösség eluralkodik rajtunk, akkor bármilyen állami erőforrás terméketlennek bizonyulhat, ha viszont él a segítő emberi szándék, akkor a gyakran szűkös erőforrások is rendkívül hasznosnak tudnak bizonyulni - tette hozzá.

A házelnök arra biztatta Magyarország összes önkormányzatát, kormánypártiakat és ellenzékieket egyaránt, hogy kövessék a jó példát és lehetőségeikhez képest törekedjenek élhetőbb környezetet teremteni fogyatékos embertársaik részére.

Földesi Erzsébet, a FESZT elnöke elmondta: a díjat az 50 ezer lakos feletti kategóriában három budapesti kerület: a VIII., a XIII. és a XV. kerület nyerte el, az 50 ezer lakos alatti kategóriában pedig Mórahalom, Dunaújváros és Vác. A 2011-ben alapított, két évente átadott elismeréssel azokat a településeket díjazták, amelyek várospolitikájukban kiemelten kezelik az esélyegyenlőséget és szoros együttműködést alakítottak ki a fogyatékos emberek helyi szervezeteivel.

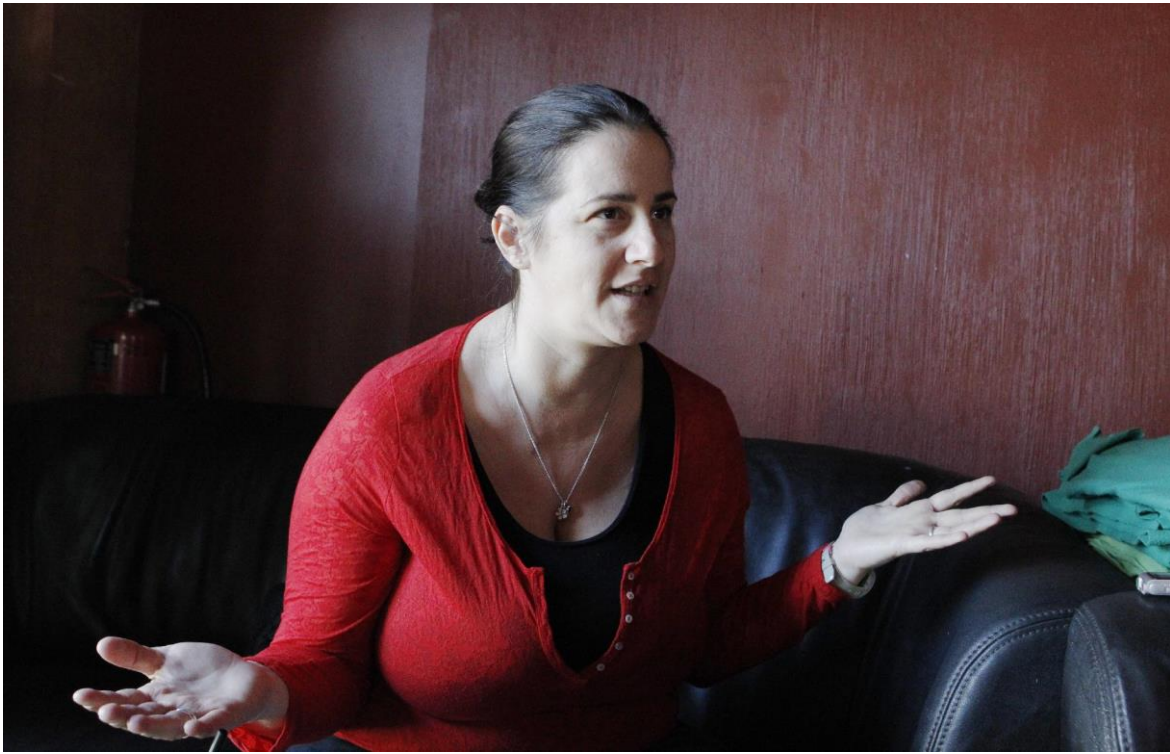
Az eseményen a díjazott kerületek, illetve települések képviselői - Kocsis Máté, Józsefváros polgármestere, Holopné Schramek Kornélia, XIII. kerületi alpolgármester, Hajdu László, XV. kerületi polgármester, a Ságiné Schilling Judit, a dunaújvárosi önkormányzat esélyegyenlőségi referense, Csányi László, Mórahalom alpolgármestere és Fördös Attila, váci polgármester - beszámoltak azokról az intézkedésekről, fejlesztésekről, akadálymentesítésekről, amelyekkel segítették, könnyebbé tették az ott élő fogyatékos emberek életét.

forrás: hirado.hu

Harcban a magzatok genetikai szűréséért

A térítésmentesen végzett kötelező genetikai ultrahangból nem feltétlenül derül ki a kromoszóma-rendellenesség, a várandós nőknek pedig jelenleg 10-15 ezer forintot kell fizetniük a pontosabb eredményt nyújtó vértesztért. Sevcsik M. Anna ötödik gyermekéről tavaly magánvizsgálat alkalmával derült ki, hogy súlyos kromoszóma-

rendellenesség hordozója. Nem sokkal ezután indította el a Babagenetika mozgalmat azért, hogy a fejlődési rendellenességeket kimutató szűrések a lehető leghamarabb ingyenessé váljanak. Több ezer nő mellett mára a szakma is támogatja, neves intézmények és orvosok álltak a kezdeményezés mögé.

A Babagenetika mozgalom elindítója úgy látja, jó néhány internetes oldalon elképesztő tudatlanság uralkodik Fotó: Nagy Béla / Magyar Nemzet

– Személyes tragédia miatt döntött úgy, hogy elindítja a mozgalmat, miután kiderült, ritka, de nagyon súlyos beteg babát vár. Mit szeretne elérni?

– Tavaly májusban az ötödik gyermekünknel a genetikai vizsgálat során kiderült, hogy Edwards-kóros. Ez egy rendkívül súlyos, élettel összeegyeztethetetlen betegség, a diagnosztizált babák fele már a születés előtt meghal. Átlagosan minden hétszázadik kicsit érint a betegség, mely növekedési visszamaradást, légzési nehézségeket, szívproblémákat, szellemi és testi fogyatékoságot is okoz. A hír, hogy beteg a babánk, sokként ért minket, hiszen a 12. heti genetikai ultrahangon minden értéket rendben találtak. A picit már mozgolódott. Az ultrahanggal egy időben levett vér azonban nem hozott jó eredményt. Kiderült, hogy közepes a kromoszóma-rendellenesség kockázata, ezt követően további vizsgálattal megállapították, hogy a baba biztosan beteg. A Babagenetika mozgalom szeretne minél pontosabb képet adni arról, hogy melyek az életkornak megfelelő ideális vizsgálati módszerek, ezek hol érhetők el, és milyen kockázatai lehetnek a szűréseknek. Emellett abban is segítséget nyújtanak a szakértőkkel, hogy ha valaki a gyermek megtartása mellett dönt, hova fordulhat. Célom, hogy a szervezetek összefogása és együttműködése révén az emberek másképp ítélik meg fogyatékos társaikat.

– Az Edwards-kór miatt végül lemondtak a kicsiről. Hogyan próbálják feldolgozni a veszteséget?

– A műtét nagyon megviselt engem és a férjemet is, még mindig nem tudtuk feldolgozni, azt hiszem, nagyon hosszú folyamat lesz, mire sikerül valamennyire megemésztenünk. Máig járunk terápiára. Képtelen vagyok visszamenni abba a kórházba, ahol a műtétet végezték,

szeretném, hogy a lehető legkevesebb nőnek kelljen keresztülmennie azon, amin nekem és a családomnak. Azért nehéz egy ilyen helyzet, mert másként dolgozzák fel a gyerekek, a férjem és én is. Ha én szívesen beszélnék a történekről, előfordul, hogy a párom éppen egy zárkózottabb időszakot él át, ez a kommunikációs nehézség pedig mindenkinek fájdalmas. Emellett a Babagenetika miatti kampány során rendszeresen beszélek a történekről, ami újra és újra feltépi a sebeket.

– Mégis vállalja a megpróbáltatásokat, és rendíthetetlenül tör előre.

– Igen, éppen azért, mert egyre többen ismerik meg a mozgalmat és azt, hogy miért olyan fontos, hogy államilag támogatottak legyenek ezek a vizsgálatok, illetve miért szükséges, hogy elvégeztessék őket a kismamák. A Magyar Vöröskereszt is mögénk állt, ami sokat jelent, és egyre több levelet kapunk édesanyáktól is, amik mind-mind arra ösztönöznek, hogy folytassam. Egy genetikai vizsgálat most 10-15 ezer forinttól indul, a cél, hogy ezt támogassa az állam, és mindenki számára elérhető legyenek.

– Mielőtt meghozta ezt a súlyos döntést, hol próbált tájékozódni a betegségről, és milyen tapasztalatai voltak ezzel kapcsolatban?

– Igyekeztem szakmai szinten utánanézni a betegségnek, nem olvastam véleményeket, fórumokat, kommenteket, mert egészen elképesztő tudatlanság uralkodik egy-két ilyen oldalon. Az orvosok részletesen tájékoztattak, bár erre nem állami finanszírozású, hanem magánintézményben került sor. Akkor tudatosult bennem, hogy ami ma Magyarországon ingyenes vizsgálatnak számít, az a 12. heti genetikai ultrahang, ezen a mi eredményeink is tökéletesek voltak. Ha nem megyünk el egy fizetős vizsgálatra, akkor még hetek teltek volna el, mire megtudjuk, hogy valami nincs rendben. Bizonyos elváltozások ugyanis ennyire korán csak vérvizsgálattal, illetve invazív módon szűrhetők. Még a sokak által ismert Down-szindrómát is csupán 70 százalékban mutatja ki a 12. heti, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott ultrahang. Nem mindegy tehát, hogy milyen szűrővizsgálathoz jutnak hozzá a kismamák. Jelenleg sajnos jó néhány rendellenesség szűrése csak térítés ellenében végezhető el. Hazánkban nem mindenki engedheti meg magának a kombinált vértesztet, hiszen ez legalább 10-15 ezer forint. Sajnos az állami ellátásban kevés genetikus és ultrahangos specialista dolgozik, és mindig nagyon sokan várnak rájuk, így messze nem jut annyi idő egy-egy kismamára, mint kellene. Probléma az is, hogy míg magánintézményben a 12. héten elvégezhető a szükséges vizsgálatok, addig az államilag finanszírozott ellátás során akár a 22. hétig is kitolódhat a diagnózis felállítása. Egyre többen keresnek meg olyan történetekkel is, amelyek azt bizonyítják, hogy alulinformáltak a kismamák.

– Sok édesanyától kap levelet, és személyesen is egyre többen keresik meg. Milyen élethelyzetekkel találkozik ilyenkor?

– Volt, akinél kiderült, hogy súlyos beteg a baba, a művi abortusz alatt azonban valamilyen kórokozó került a nő szervezetébe, ami miatt nem lehet több gyermeke. Ez felfoghatatlan tragédia. De több hírességről is tudok, akinél kiderült, hogy Down-szindrómás a gyermek, mégis vállalták a picit, és most boldogan élnek.

– Az utóbbi időben egyre szaporodnak a szüléssel, a babák egészségével kapcsolatos műhibaperek. Ehhez kapcsolódóan a Down Alapítvány nemrég közleményben jelezte, nem támogatják, hogy a Down-szindrómás szülők műhibapereket indítsanak, helyette inkább a korai fejlesztésre és az oktatásra kellene koncentrálni. Mit gondol erről?

– A Down-szindrómával lehet minőségi életet élni, mégis gyakran találkozom azzal, hogy az orvosok inkább lebeszelnék a szülőket arról, hogy ilyen babát vállaljanak, elrettentő fotókat is mutatnak nekik. Szerintem ez megengedhetetlen! A Babagenetika mögött komoly szakmai

háttér van, többek között a Down Alapítványtól is együttműködünk egy szakértővel, aki egy Down-szindrómás gyermeket nevel. Így hitelesen el tudja mondani az édesanyáknak, miről szól egy ilyen helyzet. Célunk segíteni az édesanyákat, hogy a számukra leghelyesebb döntést hozzák. Ebben nem befolyásoljuk őket, de minden szakmai támogatást, információt megadunk, hogy aztán megbékéljenek, és együtt tudjanak élni a döntésükkel. Amikor kiderül, hogy nem egészséges a baba, számtalan nézőpont létezik, és nem helyes az egyik vagy a másik irányba taszítani a szülőket. Egy szegedi édesanya például nemrégiben arról számolt be, ha tudta volna, hogy az ő babája Down-szindrómás, akkor nem vállalta volna. De ilyen esetben hogyan indítható műhibaper? Ki hibázott? Valójában senki, hiszen azért nem szűrték ki a szindrómát, mert jelenleg nincsenek meg az államilag támogatott feltételei a teljes szűrővizsgálatnak. Ezen szeretnénk változtatni.

forrás:mno.hu

ZÚRÓKET TALÁLTAK A FOGYATÉKOSOKAT SEGÍTŐ ÁLLAMI INTÉZMÉNYNÉL

Több területen vagyongazdálkodási, vagyon nyilvántartási szabálytalanságokat talált az Állami Számvevőszék (ÁSZ) az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) egyik háttérintézményénél, a Pro Rekreatioe Közhasznú Nonprofit Kft.-nál (PR Kft.). Erről az MTI számolt be.

Az intézmény a Velencei-tavi Vízi Sportiskolát is üzemelteti. Ezen kívül a fogyatékos emberek rehabilitációja érdekében felel a Velencei-tó partján fekvő létesítmények üzemeltetéséért is.

Az ÁSZ megállapította: az állami vagyon hasznosítására kötött szerződések, az elszámolások, a vagyongazdálkodás, a vagyonyilvántartás, valamint az adatszolgáltatás nem volt szabályszerű.

A közbeszerzési törvény előírásait a PR Kft. három esetben nem tartotta be, az értékhatárt meghaladó szerződések megkötéséhez nem folytattak le közbeszerzési eljárást. A társaság tevékenysége nem támogatta az állami vagyonnal való szabályszerű gazdálkodást.

Az ÁSZ a PR Kft. ügyvezetőjének, valamint az emberi erőforrások miniszterének fogalmazott meg javaslatokat, amelyekre 30 napon belül intézkedési tervet kell készíteniük - közölték.

forrás: vs.hu

Igazi „csapatot” építettek, előnyt kovácsoltak a meglévő hátrányukból

Mezőcsát – Nem volt kötelező feladat a fogyatékkal élők nappali ellátásának elindítása, mégis felvállalták.

2011 januárjától egy új feladattal bővült a Mezőcsáti Kistérség Humánszolgáltató Központ által biztosított szociális ellátások köre, mert megkezdte működését a Fogyatékos Személyek Nappali Intézménye.

„Ez azért jelentős mérföldkő az intézmény életében, mert a törvény szerint a lakosságszám alapján nem volt kötelező feladat a fogyatékkal élők nappali ellátásának elindítása, ennek ellenére az akkori vezetés felvállalta ezt a feladatot” – tájékoztat Szabóné Csapkó Zsuzsanna szakmai vezető.

Az épületet, mely korábban háziorvosi szolgálati lakás volt, Mezőcsát város önkormányzata bocsátotta rendelkezésükre egy jelentősebb átépítés, felújítás után.

A kistérséget látja el

Az intézmény ellátási területe Mezőcsát, valamint a kistérség települései. Az első évük az ellátottak fogadásával az ellátás, valamint az épület megismerésével telt.

„Kialakítottuk a napirendet, ezzel egy időben a „hetirendet”. Dolgoztunk környezetünk barátságosabbá tételén, folyamatosan fogadtuk az újonnan érkezőket, akiknek nemcsak a kollégáim, hanem a régebbi ellátottak is segítettek a beilleszkedésben” – idézi fel a szakmai vezető. Külső programokat szerveztek, könyvtárat, kiállítást látogattak.

Májusban első alkalommal léptek fel meghívott vendégek előtt, egy „Anyák napi bemutatkozó előadás” keretében. A rendezvénynek nagy sikere volt, ami mindenkinek óriási élményt nyújtott, hiszen voltak közöttük olyanok, akik még soha nem szerepeltek előtte sehol.

Számtalan program

2012-ben is számtalan programot szerveztek, „farsangi klubdelutánt” tartottak, elkezdték az udvaruk rendezését, virágokat ültettek, felajánlásból származó facséméteket, bokrokat telepítettek. „A nyár folyamán néhány gyermek is bekerült az ellátásba, ezért igyekeztünk több játékos programot szervezni, emellett voltunk cukrászdában, fagyiztunk és meglátogattuk a pizzériát is” – tudjuk meg.

Az őszi folyamán részt vettek több kistérségi és városi rendezvényen is, ahol adományokat gyűjtöttek a nappali ellátás számára. Az előző évekhez hasonlóan a 2013. évben is az ellátottak mentális és fizikai gondozása, fejlesztése volt a fő céljuk és ezen belül is az önellátásra, önkiszolgálásra és az önálló életre nevelésre fektették a fő hangsúlyt. 2013-ra sokukban kialakult az esztétikus tiszta környezet igénye, mely nagy hatással volt a személyi higiénijukra is.

A konyhai ismeretekkel való ismerkedés is nagy népszerűségnek örvendett az ellátottak körében, az itt elkészült fánkok, palacsinták, gofrik, pogácsák és piskótáknak köszönhetően. Eleinte csak a végtermék izgatta a csapatot, 2013-ban már az elkészítés módja iránt is nagy volt az érdeklődés.

Közös fotó és projektek

A 2013-as év egyik legnagyobb élménye volt, hogy a városban fellépő Varga Viktor énekest meg tudták nyerni, hogy egy fénykép erejéig beálljon a csapatba. 2013 nyarán szerveztek egy olyan nyílt, családi napot, ahol reggeltől bárki bármikor bekapcsolódhatott a munkába, betekintést nyerhetett mindennapi életükbe, aktív részese lehetett a foglalkozásoknak, és kicserélhette tapasztalatait hasonló problémákkal küzdő emberekkel.

„Rendezvényünk olyan sikert aratott, hogy ebből azóta hagyományt teremtettünk” – hangsúlyozza Szabóné Csapkó Zsuzsanna. 2014 a pályázati projektek éve volt. A nappali ellátás számára fontos lehetőség volt az „Egészségfejlesztés a Mezőcsáti Kistérségben” TÁMOP pályázati projektben való részvétel és az ezen belül elindított „Fogyatékkal Élők Szülősegítő Klubja”, amelyet havonta rendeztek. Szeptembertől havi egy alkalommal művészetterápiás foglalkozáson vehettek részt. A foglalkozásokat művésztanár tartotta, segítségével sok új tapasztalatot, technikát ismerhettek meg.

A zene szerepe fontos

„A zenehallgatás stresszoldó hatása volt leginkább jellemző és fontos számunkra, de 2015 áprilisától zenéhez értő és hangszeren játszó kolléga és ellátott is érkezett intézményünkbe. Hetirendünk így újabb színfolttal gazdagodott és igen hamar nagy népszerűségnek örvendett” – fejt ki.

A csapatból saját kérésre, nagy szorgalommal és kitartással egy fő gitározni tanul, így az egyéni foglalkoztatás is elkezdődött zenei területen. Évről évre egyre több városi, alapítványi, kistérségi vagy egyházi rendezvényre kapnak meghívást, melynek örömmel tesznek eleget. Jelenleg Kondrák Istvánné terápiás munkatárs, Jónainé Póta Erzsébet és Pósa Erzsébet szociális gondozó nyújt segítséget és végzi a gondozási, fejlesztési feladatokat.

forrás: boon.hu

10 érdekesség a paralimpiai játékok kapcsán

Kereken 5 hónap van hátra a szeptember 7-én kezdődő riói paralimpiai játékokig.

Ez alkalomból a K&H, a Magyar Paralimpiai Bizottság ezüst fokozatú támogatója és a Magyar Paralimpiai Csapat Pénzintézete összegyűjtött 10 érdekes tény a világ második legnagyobb sporteseményéről.

1. Az első „paralimpiát” 1948-ban Londonban szervezte meg Sir Ludwig Guttman, német származású neurológus, aki az olimpiai játékok nyitó napjára sportversenyt hirdetett a háborús sérült katonák számára. Így történt, hogy az első paralimpián egy csapat brit világháborús veterán vett részt. Ehhez csatlakozott 1952-ben néhány dán versenyző is, így lett a megmérettetés nemzetközivé.

2. Az első igazi paralimpiát 1960-ban Rómában tartották, ekkor még „Mozgássérültek Olimpiája” néven. Ezen a tornán már 23 ország 400 kerekesszékes sportolója vett részt.

3. A versenyeken kezdetben mindössze kerekesszékes atléták vehettek résztegeszen 1976-ig, az első téli paralimpián, amikor is először csatlakozhattak a megmérettetéshez különböző fogyatékossgal élő sportolók.

4. A paralimpiai elnevezést 1988-ban, Koreában használták először. A paralimpia szót eredetileg az angol paraplegic (bénult) és az olimpia szavak összetételével alkották meg. Később ezt átdefiniálták, és az előtagot a görög para (mellett) szóval helyettesítették, ezzel kifejezve az olimpiához való kapcsolódást, a játékok egymás mellettiségét, valamint az ép és fogyatékos sportolók összetartozását.

5. A paralimpiai játékok televíziós közvetítése 1976-ban kezdődött, ekkor azonban még csak felvételtől lehetett az egyes nemzetek eredményeit nyomon követni. Az 1992-es paralimpiáról már 45 órányi élő közvetítést adtak Európában.

6. Először 1988-ban, Szöulban tartották a paralimpiai játékokat az olimpiai játékokkal azonos városban és helyszíneken. Azóta mindig az olimpiai játékoknak helyet adó városban, 3 héttel az olimpiát követően tartják a paralimpiai játékokat.

7. A paralimpiai játékokon négy fő kategóriába sorolják a versenyzőket a fogyatékossguk típusától függően: mozgássérültek, központi idegrendszeri mozgászavarban szenvedők, enyhe értelmi sérültek és látássérültek. Ezekben a fő kategóriákon belül – sportáganként eltérő számú osztály létezik, a fogyatékossg súlyától függően. Ezeknek a kategóriáknak és osztályoknak köszönhető, hogy a riói paralimpián 528 alkalommal osztanak majd ki érmeket, szemben az olimpia 306 versenyszámával.

8. A paralimpiai játékokon összesen 23 sportágban mérik össze tudásukat a versenyzők. Ezek között 3 olyan van, amelyik nem olimpiai sportág: a boccia, a csörgőlabda és az erőemelés – más néven fekve nyomás.

9. A paralimpiai játékok történetének legeredményesebb sportolója az egyesült államokbeli Trischa Zorn, aki 24 éven keresztül, 1980 és 2004 között 7 paralimpiai eseményen vett részt, látássérült úszóként és összesen 55 érmet nyert, köztük 41 aranyat.

10. Hazánk először az 1972-es heidelbergi játékokon vett részt. A paralimpiai játékok történetében eddig összesen 30 arany-, 41 ezüst- és 55 bronzéremmel büszkélkedhetünk.

Már Újpesten is van MagikMe szuper játszótér

Újpesten is átadták a szuper MagikMe játszóteret, ahol fogyatékos és ép gyerekek játszhatnak együtt a játszótéren, a speciálisan kifejlesztett libikókán

Magyar találmány az a libikóka, amit április hatodikától vehettek birtokba Újpesten a Semsey Aladár parkban a gyerekek. A játék a Pillangó fantázianevevet kapta, ezen a speciális négy lábú libikókán két fogyatékkal élő gyerek hason fekve és két egészséges ülő gyerek játszhat közösen. A hazai találmány kialakításának köszönhetően a felülni még nem tudó kisbabák is élvezhetik a libikókázást. Az egyedülálló, integrált játszótéri játék újpesti telepítése a MagikMe, a GE Fényforrás üzletág és Újpest önkormányzatának összefogásával valósult meg.

Fotó: Várai Mihály – Újpesti Napló

„Minden huszadik családban találunk egy fogyatékkal élő gyermeket. A most telepített integrált játszótéri játékkal a fogyatékkal élő és egészséges gyerekek, illetve családjaik megismerhetik az együtt játszás, valamint az együttműködés örömét, amit később az élet különböző területeire is kiterjeszhetnek” – mondta ki Harsányi Eszter, a MagikMe ügyvezetője.

Az UNICEF hivatalos partnereként működő, az eltérő fejlődésű gyerekek fejlesztését célzó Kincs-Ő Közhasznú Alapítvány a GE Fényforrás üzletágával együttműködésben indult a GE Volunteers Grant pályázatán, hogy minél több gyermek számára elérhetővé tegye a speciális játékokat. A pályázaton elnyert több mint 3,5 millió forint segítségével minden egyes városban telepítenek játszótéri játékot. A budapesti kezdeményezést követően további játszótéri játékok lesznek Kisvárdán, Hajdúböszörményben, Nagykanizsán és Zalaegerszegen.

Fotó: Várai Mihály – Újpesti Napló

forrás: nlcafe.hu

Kettős mérce

Amit szabad Jupiternek, nem szabad a kisökörnek.

Feladja a tiltakozást a fekete ruhás nővér, mert továbbra is futballpályák épülnek és nem kórházak. Sztrájkoltak vagy arra készültek a gyárakban, munkabeszüntetést fontolgattak a busz- sofőrök, tüntettek a pedagógusok. Bátrak voltak, akik egy órára kiálltak az iskolájuk elé, náluk is „bátrabbak” voltak azok az igazgatók, akik egy demokratikus államban megfenyegethették a tanárokat: „Aki kimegy tüntetni, az ki lesz rúgva!” S miközben az egész ország a tanársztrájról és az egészségügy égető problémáiról beszél, az ágazatokért felelős miniszter iskolai ünnepeken mosolyog...

Egy beteg férfi hónapokig nem kapott táppénzt, mert a társadalombiztosítónál rossz címen tartották nyilván. Egy másik viszont nem kapott csekket a gépjárműadóra, mert az adóhivatalban egy húszéves ideiglenes laccímen szerepelt, holott csak három éve van kocsija. Az egészségügyi pénztárban hónapok óta nem működik a speciális nyomtató, az ügyfél plasztikkártyáért megy, ideiglenes papírlapot kap.

Aki fogyatékos gyereket nevel, tartósan beteg hozzátartozót ápol, pár tízezer forintból él, miközben az állami tulajdonú cégek vezetői milliókat keresnek havonta. Három éve ideiglenes helyen tanítanak egy vidéki kisvárosban, ahol végre földbe került az új épület alapköve. Az ünnepségen példás gyorsaságról beszéltek a minisztériumi vendégek – és mindenki tapsolt...

Nem sorolom tovább azokat az ellentmondásokat, amikről egy régi mondás jutott eszembe: amit szabad Jupiternek, nem szabad a kisökörnek. Sértő? Lehet... De a magyar reformok a jelek szerint így működnek.

forrás: kisalfold.hu

Stílusos posztert kapott Tilla új akcióvígjátéka

A Tiszta szívvel két mozgássérült fiatalról fog szólni, akik egy kerekesszékes bérgyilkossal szövetkezve a maffia szolgálatába állnak.

A márciusi előzetes után mostanra megjelent a Till Attila rendezte Tiszta szívvel című akcióvígjáték posztere, amelyen a főszereplők egyike, a Fenyvesi Zoltán alakította Zolika látható, stílusosan pisztollyal a kezében.

A film két mozgássérült fiatal és egy vagány kerekesszékes bérgyilkos sztorija lesz, amelyben a valószerűtlenül barátságot kötő trió a maffia szolgálatába áll majd, hogy megrendelésre különböző arcokat tegyen el láb alól jó pénzért. Fenyvesi mellett a Thuróczy Szabolcs, Fekete Adám, Balsai Mónika, Dr. Vitanovics Dusan és Danis Lídia alkotta szereplőgárdával forgatott Tiszta szívvel április 28-án fog a mozikba kerülni.

forrás: 24.hu

Nem adják fel

Egy kávézó, ahonnan a dolgozók nem akarnak hazamenni

Kerekesszékes, Down-szindrómás és más, csökkent munkaképességű dolgozók sűrűn forognak a józsefvárosi Nem Adom Fel kávézóban. Akli Miklós egyetemi hallgató barátommal érkezünk ide nyitásra, délután egy órára.

Voltál már olyan kávézóban, presszóban, ahová lépcsőlifttel jutottál be? - kérdezem Miklóstól.

– Nem, még sosem. De az Allee mozijában már használtam lépcsőliftet.

Akkor nem tudsz az évfolyamtársaiddal tartani sehová...

– Tévedsz. Engem ők semmiből sem hagynak ki. Kivesznek a mopedből, bevisznek és leültetnek a kocsmában egy székre. A mopedet pedig hozzák utánam. Azzal együtt túl nehéz lennék. Az egyetemisták nyitottak a világra és segítőkészek. Boldog vagyok, hogy köztük vagyok. Én is örömmel szoktam segíteni mindenkinek, amiben tudok – mondja, miközben belépünk a helyiségbe.

Száznégyszáz méteres szuterén, kreatív és természetes belsőépítészeti poénokkal. Fenn, körben új ablakok. Spotlámpasorok párhuzamai a mennyezeten. Mellettünk egy vaskályha, rajta éthordó, a szemben lévő hosszú pult alja veretes, régi ajtólapszerű borítással. Komód, könyvespolc, a férfi vécén „Királyfiak” felirat, odabenn fél tucat kövirózsa pici cserépben. Jó a hely. Ma már szinte kötelező elemnek számítanak a „second hand” székek, kanapék, asztalok – de akkor is tetszik. Romkocsmás motívum? Vagy nagy lakása? Már csak Micimackó és Malacka felbukkanása hiányzik a négyszögletű kerekerdőből.

Mindez a Józsefvárosban, a Magdolna utca 1. szám alatt. Néhány méterre az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kara. Egy igényes vendéglátóhelynek ez éppen jól jön. Bár a kifejezetten más típusú a Kis Práter Söröző (Kis Práter Tanszék) sincs éppen messze...

Csütörtök délután lüktet a hely. Fiatalok csoportjai jönnek-mennek. Többnyire nem mozgáskorlátozott vendégek. Mint Csorba Nóra üzletvezető-helyettes szavaiból is kiderült, a hely egyik célja éppen a szemléletváltás elérése: annak megmutatása, hogy a csökkent munkaképességű emberek élete nem tabutéma. Ők velünk egyenértékűek.

A legtöbb itt dolgozó fogyatékkal élőknek ez élete legelső igazi munkahelye. Annyira szeretik, annyira életük részévé vált, hogy záráskor, este nyolc órakor haza sem akarnak menni. Úgy kell őket a munkahelyükről hazatessékelni. Nem véletlenül: az első fizetés átvétele például nagyon is helyre tudja rántani az önértékelésüket. Délután egykor nyitnak, de eljön az ideje, amikor reggel fognak. Ez amolyan próbaüzemmód.

Amikor a helyre belépünk, az ajtóban álló kolléga a lépcsőliftelés után elmondja az újaknak, hogy a pultnál kell rendelni, illetve fizetni. Ha kevés szabad asztal van, keres nekik. Rendelek. Fizetek. Kapok egy számtáblácskát, amit az asztalra kell tennem. Ez alapján ismeri fel a felszolgáló, hová kell jönnie a tálcával, amin szintén ott a számom.

Kerekes székes, Down-szindrómás és más, csökkent munkaképességű – de annál szorgalmasabb felszolgálók hatalmas odafigyeléssel, kedvességgel. Mint egy hangyaboly. Egy magas, szemüveges, szintén Nem Adom Fel logós bordó legénységi felsőt viselő férfi felügyel, irányít mindent. Pontosabban egyfolytában sasol – türelemmel és nyugalommal. Mintha a Nem Adom Fel nevű háromárbcos fregatt fedélzetmestere figyelné a fuvarfeladat pontos ellátását. Mindenhol ott a szeme. Ha kell, két lépés, és ott terem az asztalnál kikötő felszolgálónál és segít neki.

A „főúr” Kosztka Attila mentor, koordinátor. Majdnem ötven évet dolgozott a vendéglátóiparban, jól ismert budapesti helyeken. De egyáltalán nem fásult ember, könnybe lábadt szemmel idézi fel azt a kerekes székes felszolgálót, Báder Richárdot, aki 1991-ben született, és bár mindig is kerekes székes volt, már gyerekkorában arról álmodott, hogy pincér lesz. Ő az a srác, aki belőtt séróval mosolyog a Nem Adom Fel honlapjának nyitóképen, és a székében ülve tartja kezében a tálcát, amin tejeskávék gőzölögnek.

Tegyük fel, hogy csökkent munkaképességű vagyok. Ezt dokumentálom, jelentkezem ide pincérnek. Milyen esélyeim vannak? – kérdezem a mentortól, aki beszélgetésünk közben is követ a szemével minden felszolgálót.

– Huszonnégyen vagyunk. Összesen száz jelentkező volt. Ha a mostani csapatból kiesne valaki, névsor szerint várják a hívásunkat – legtöbbször életük első munkahelyére.

Radvánszki Róbert felszolgáló, akinek vékony, barátságos arca beszéd közben egyfolytában mosolyt áraszt, elmondja, mennyire szereti ezt a munkát. Mindig várja, hogy jöhessen dolgozni.

Akli Miklós – a barátom, akivel együtt érkeztünk kávézni – 13 éves kora óta mozgássérült, izomsorvadás miatt. Mopeddel érkezett a kávézóba. Békés, kedves, derűs személyiség. Az ELTE TTK Földtudományi alapszakán harmadéves „versenyző”, szakiránya a meteorológia, ami egyben szenvedélye is. A Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központjában lakik. Családi házuk udvarán, a Tatabánya melletti Óbarok községben egy meteorológiai mérőállomás áll és szolgáltat adatokat a www.időkép.hu közönségének.

A pultnál éppen rendelő Sajben András az ELTE TTK-ról ismeri. András ott dolgozik a gépteremben. Talán kettőjükön kívül nincs is más kerekes székes vendég. András rocker, de a

zord külső érző szívet takar. Barátnőjével albérletben él, legnagyobb vágya – velem szemben ülve az égre tekint – egy saját lakás. A városról beszélgetünk, hogy milyen a mozgássérültekhez való viszonyulás. Nem panaszkodnak, sem ő, sem Miklós. Fölidéznek pár mozzanatot, amit utálnak. Hogy van, aki azt hiszi, hogy őket az állam tartja el. Miközben dolgoznak, fizetik az albérletet. Hogy van, aki mindenáron segíteni akar, akkor is, ha nincs mit, és ha ezt meg is mondják, akkor meg vannak sértődve, és bunkónak nevezik a „rokit”.

András kifejti azt is, hogy a többi fogyatékkal élő neki nem a sorstársa – hiszen mindenki mindenkinek sorstársa lehet, függetlenül attól, hogy saját lábán vagy kerekesszékesen közlekedik. A legjobban azt utálja, ha sajnálják. Tekintsék ugyanolyannak. Ha segítség kell, majd szól. Nem néma.

Kerekesszékes, Down-szindrómás és más, csökkent munkaképességű – de annál szorgalmasabb felszolgálók hatalmas odafigyeléssel, kedvességgel. Mint egy hangyaboly. Egy magas, szemüveges, szintén Nem Adom Fel logós bordó legénységi felsőt viselő férfi felügyel, irányít mindent. Pontosabban egyfolytában sasol – türelemmel és nyugalommal. Mintha a Nem Adom Fel nevű háromárbcos fregatt fedélzetmestere figyelné a fuvarfeladat pontos ellátását. Mindenhol ott a szeme. Ha kell, két lépés, és ott terem az asztalnál kikötő felszolgálónál és segít neki.

A „főúr” Kosztka Attila mentor, koordinátor. Majdnem ötven évet dolgozott a vendéglátóiparban, jól ismert budapesti helyeken. De egyáltalán nem fásult ember, könnybe lábadt szemmel idézi fel azt a kerekesszékes felszolgálót, Báder Richárdot, aki 1991-ben született, és bár mindig is kerekesszékes volt, már gyerekkorában arról álmodott, hogy pincér lesz. Ő az a srác, aki belőtt séróval mosolyog a Nem Adom Fel honlapjának nyitóképen, és a székében ülve tartja kezében a tálcát, amin tejeskávék gőzölögnek.

Tegyük fel, hogy csökkent munkaképességű vagyok. Ezt dokumentálom, jelentkezem ide pincérnek. Milyen esélyeim vannak? – kérdezem a mentortól, aki beszélgetésünk közben is követ a szemével minden felszolgálót.

– Huszonnégyen vagyunk. Összesen száz jelentkező volt. Ha a mostani csapatból kiesne valaki, névsor szerint várják a hívásunkat – legtöbbször életük első munkahelyére.

Radvánszki Róbert felszolgáló, akinek vékony, barátságos arca beszéd közben egyfolytában mosolyt áraszt, elmondja, mennyire szereti ezt a munkát. Mindig várja, hogy jöhessen dolgozni.

Akli Miklós – a barátom, akivel együtt érkeztünk kávézni – 13 éves kora óta mozgássérült, izomsorvadás miatt. Mopeddel érkezett a kávézóba. Békés, kedves, derűs személyiség. Az ELTE TTK Földtudományi alapszakán harmadéves „versenyző”, szakiránya a meteorológia, ami egyben szenvedélye is. A Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központjában lakik. Családi házuk udvarán, a Tatabánya melletti Óbarok községben egy meteorológiai mérőállomás áll és szolgáltat adatokat a www.időkép.hu közönségének.

A pultnál éppen rendelő Sajben Andrást az ELTE TTK-ról ismeri. András ott dolgozik a gépteremben. Talán kettőjükön kívül nincs is más kerekesszékes vendég. András rocker, de a zord külső érző szívet takar. Barátnőjével albérletben él, legnagyobb vágya – velem szemben ülve az égre tekint – egy saját lakás. A városról beszélgetünk, hogy milyen a mozgássérültekhez való viszonyulás. Nem panaszkodnak, sem ő, sem Miklós. Fölidéznek pár mozzanatot, amit utálnak. Hogy van, aki azt hiszi, hogy őket az állam tartja el. Miközben dolgoznak, fizetik az albérletet. Hogy van, aki mindenáron segíteni

akar, akkor is, ha nincs mit, és ha ezt meg is mondják, akkor meg vannak sértődve, és bunkónak nevezik a „rokit”.

András kifejti azt is, hogy a többi fogyatékkal élő neki nem a sorstársa – hiszen mindenki mindenkinek sorstársa lehet, függetlenül attól, hogy saját lábán vagy kerekesszéken közlekedik. A legjobban azt utálja, ha sajnálják. Tekintsék ugyanolyannak. Ha segítség kell, majd szól. Nem néma.

Látom, amint talán négy óra munka után megérkezik az ügyes pincérlány édesanyja: Down-szindrómás gyermekéért jött. Ő volt az, aki nagy odafigyeléssel minket is többször kiszolgált, sosem felejttem el.

A kávézó egyébként a Nem Adom Fel Alapítvány szövetkezetének tulajdona, a pénztári blokkomon is ez áll. Vagyis nem terheli ezt a kiváló munkát havi 800 ezer forintos bérleti díj.

„Az önállóság elérése, a társadalom életében való részvétel az egyik olyan alapérték, amely a fogyatékkal élő emberek számára sokkal nehezebb. A munkahelyteremtő program egyik fő célja, hogy ezen a helyzeten javítson” – olvasható az alapítvány honlapján, ahol kiderül: a Nem Adom Fel program keretében a hátrányos helyzetű, fogyatékkal élő jelentkezők felkészítését is elvégzik, és munkalehetőséget is biztosítanak nekik. Vállalnak takarítást is: az utóbbi három év folyamán komoly gyakorlatot szereztek ebben: jelenleg irodákat, házakat és lakóparkokat takarítanak, sőt, kertgondozást is vállalnak. Piaci színvonalon dolgoznak.

Aki megengedhet magának néhány kávéházi órát egyedül vagy társaságában, emelje kalapját a Nem Adom Fel szándéka előtt úgy, hogy betér a kávézóba.

forrás: hetek.hu

Létezik olyan ember, aki rossz bolygóra született? – erről szól a Sorsfordító

Te érezted már azt, hogy rossz helyen vagy? Hogy minden idegen körülötted? Jancsi pontosan ezt érzi minden egyes nap. Jancsi autista. Segítségre van szüksége ahhoz, hogy ne érezze magát kívülállónak a saját kis életében.

Jancsi és Márk egy osztályba járnak. Márk kerekesszékekben él, Jancsi autista. Márkot elfogadják osztálytársai, tanárai, senki nem követeli, hogy pattanjon föl a székéből, és fusson két kört. Jancsitol viszont mindenki azt várja, hogy viselkedjen úgy, mint egészséges társai. Ezért aztán minden napja pokoli küzdelem. Márk az egyetlen, aki megérti, aki meghallja, aki odafigyel rá.

Jancsi és Márk a Sorsfordító című érzékenyítő kisfilm főszereplői, amit most bárki ingyenesen megtekinthet. Az alkotók azt szeretnék elérni, hogy minél több emberhez eljusson az üzenet:

Ami egy mozgássérült számára a kerekesszék, vagy egy vak ember számára a bot, az egy autista embernek az elfogadás. A vele kapcsolatba kerülő emberek tudása, nyitottsága, empátiája.

videó: <https://youtu.be/e2tAyyA3uok>

A Sorsfordító ötletgazdája egy háromgyermekes édesanya, Gömbösné Hideg Viktória, akinek egyik kislánya, a 11 éves Olivér autista. Kezdetben egy maroknyi csapat, majd számos erkölcsi és szakmai támogató csatlakozott Vikihez, míg végül Dicső Dániel rendező vezetésével összeállt a stáb. A kisfilmet civil és baráti összefogással, legnagyobbreszt társadalmi munkában, a szabadidejükben készítették. Az ügy mellé álltak többek között: Molnár Piroska, Peller Anna és Szendi Szilvi színművészek, Kiss Tibor, a Quimby frontembere, Csernus Imre pszichiáter és a NYLON GROUP színházi alkotócsoport is, a szakmai szervezetek közül pedig az Autisták Országos Szövetsége.

Viki szerint az, hogy ki hogyan viselkedik egy autista emberrel, megmutatja a személyiség legőszintébb oldalát.

„Az autizmus első ránézésre láthatatlan és érthetetlen egy átlagember számára. Éppen ezért nagyon fontos, hogy mindenki számára felfoghatóvá és átérezhetővé tegyük az autizmussal élők viselkedése mögött álló okokat, kialakulhasson a társadalomban a valódi empátia és elfogadás. Csak így kaphatnak esélyt ezek a gyerekek és felnőttek arra az egyszerű hétköznapi életre, ami másnak alapvetően megadatik. Mert ők is csak arra vágnak, mint mindenki: felnőve majd érdeklődésüknek megfelelő dolgokkal foglalkozhassanak, képességeik szerint alkothassanak, egy empatikus közösségben boldogan élhessenek. Szerintem az autista emberek viselkedése és beilleszkedési lehetőségei a közösségekbe a társadalom felé egyfajta tükörként szolgálnak: őszintén megmutatják a negatív és pozitív, de mindenképpen a valódi arcokat. És az emberiség számára a világot amúgy is mindig is az átlagostól eltérő, merőben másfajta gondolkodásmód vitte előbbre” – írja az édesanya a sorsfordítófilm.hu-n.

Viki célja, hogy a kisfilmet és ezzel együtt az autisták világát minél több ember ismerje és értse meg. Ennek érdekében a legfiatalabbakhoz is szeretne szólni: meghívást kapott már több általános iskolába, ahol osztályfőnöki óra keretében fogja majd levetíteni a filmet, s utána érzékenyítő beszélgetést folytat majd a gyerekekkel.

Az autizmus gyakori fogyatékoság, az idegrendszer fejlődési zavara, amit genetikai okok határoznak meg. Az autizmusnak széles spektruma van, vannak akik súlyosan, mások kevésbé markánsan érintettek. Jellemzői: a különös szociális viselkedés és a csökkent kommunikáció. Az autisták bizonyos dolgokban kimagaslóan teljesítenek, másokban pedig egy kisgyerek szintjét sem érik el. Minden századik emberből egy autista, a zavar négyszer annyi fiút érint mint lányt, és a tudomány jelenlegi állása szerint nem gyógyítható.

Ma Magyarországon minimum 100.000 autista ember él. Figyeljünk oda rájuk, segítsünk nekik, hogy ők is egy boldog, elfogadó világban élhessenek, és ne érezzék többé idegennek magukat.

forrás: nlcafe.hu

Így adott reményt egy mozgássérültnek az Apple

Az Apple már jó ideje hangsúlyt fektet arra, hogy a valamilyen testi fogyatékossgal élők életét megkönnyítse termékeivel. Legyen az VoiceOver, Siri, diktálás, a kurzorméret vagy a kontraszt változtatása, azonban az egyedi eseteket nem szokták nagy dobra verni. A hétvégén az autizmus világnapja alkalmából tettek közzé egy személyes videót Dillanról, akinek az életét megváltoztatta az iPad és rajta futó kommunikációs alkalmazás. Most egy bostoni nő írt nyílt levelet, hogy kifejezze, mennyire hálás a cégnek, hogy testi fogyatékossgal élő testvérét nemcsak alkalmazták, de meg is becsülik.

A bostoni lakosú blogger és publicista, Heather C. Miller a Huffington Postban tett közzé egy hosszú és személyes hangvételű nyílt levelet, amiben részletesen elmondja, hogy hogyan változtatta meg a 26 éves testvérenek az életét az, hogy egy Apple Store-ban dolgozhat. A nevét nem árulja el, de elmondja, hogy egy ugyanolyan fiatal srác, mint mindenki. Érdeklí a technológia, a nők, a videójátékok, szereti Bob Marley-t és a jó pizzát. Valószínűleg sokan vannak még ezzel így, és köztük is akad számos olyan, aki Apple Store-ban dolgozik, azonban Heather testvére gerinc-izomsorvadásban szenved, aminek következtében kerekesszékebe kényszerült, minden nap fájdalomban él, szinte képtelen mozogni, és többször volt már életveszélyben, de még mindig él. És imádja az Apple-termékeket, mindent tud róluk, és szeretett volna dolgozni. Persze nem feltétlenül Apple Store-ban, jelentkezett több helyre, azonban sehonnan nem hívták vissza, gondolva arra, hogy az alkalmazása milyen kockázatot jelenthet, vagy milyen fizikai tevékenység akadályozná a munkavégzésben.

Heather testvére végül elment egy állásinterjúra az Apple-höz, ahol az interjún több mint kimagaslóan teljesített, ezért 6-7 hónapos procedúra után (a leírás szerint azért, hogy jogszerűen alkalmazhassák speciális helyzete miatt) fel is vették szakértőnek az egyik Apple Store-ba, ahol a mai napig dolgozik, sőt, az újoncokat már ő tanítja be. Rugalmas munkaidőben dolgozhat, ezért ha az állapota megkívánja, bármikor eltávozhat kezelésekre, amiben az Apple támogatja.

Bármikor, amikor romlik az egészsége, mindig ugyanaz a cél lebeg a szeme előtt: visszamenni az Apple-nek dolgozni, ahol annak ellenére sikeres, hogy milyen kártyákat osztott neki az élet. Köszönöm, hogy lehetővé teszitek neki a rugalmas munkarendet, hogy pár naponta pihenhet. Köszönöm, hogy megértéssel fordultok felé, amikor megbetegszik. Köszönöm, hogy egy olyan munkakörnyezetet biztosítotok neki, ahova örömmel tér haza. Köszönöm, hogy biztosítjátok arról, hogy a betegsége nem veszélyezteti a karrierjét. Az Apple valami olyasmit adott neki, amit a többi cég meg sem próbált. Egy okot, hogy átverekedje magát a nehéz időkön. Célt. A kiteljesedés érzését. Lehetőséget. Egy nyamvadt esélyt.

Heather azért tartotta fontosnak megírni ezt a levelet, mert szerinte az Apple nem reklámozza magát erről az oldaláról, de ő végtelenül hálás, hogy ilyen lehetőséget biztosítottak a testvéreinek. Az alulreklámozásra ellenpéldaként itt egy sör reklám, ahol a márkát úgy igyekeztek pozitív konnotációba helyezni, hogy a barátság és a lojalitás nem mindennapi teljesítményével hozták összefüggésbe:

videó: <https://youtu.be/hbA6U3OeRRs>

forrás: imagazin.hu

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu
MEOSZ TV rovatában

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-MUNKAAJÁNLATOK-

Létesítési szerelő (Siófok)

Jelige: "SIO"

Feladatok:

- Hálózat létesítési, karbantartási feladatok.
- Bontott anyagok előírás szerinti kezelése. (KIR elvárások betartása).
- Szelektív hulladékgyűjtési feladatok ellátása.
- Anyagok és eszközök minőségi és mennyiségi előkészítése a kivitelezéshez.
- Raktár és műhely rendjének kialakítása, megtartása.
- Integrált irányítási rendszerekben meghatározott feltételek betartása.
- Az E.ON tevékenységi körébe tartozó egyéb villamos ipari feladatok elvégzése, melyekhez a feladat elvégzéséhez szükséges képesítést, képzést megkapta.

Elvárások:

- Szakmunkásképző + szakmai szaktanfolyamok (műszaki-erősáramú villamos)
- Legalább 1 év szakmai tapasztalat
- Alapszintű WINDOWS és MS Office használat, elektronikus levelezés, egyes SAP modulok használata
- B kategóriás jogosítvány

Előnyök:

- Villamos hálózatkezelő
- KIF FAM
- C kategóriás jogosítvány
- emelőgép (daru, kosaras) kezelői képesítés és gyakorlat
- munkacsoport vezetésében szerzett gyakorlat

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "SIO" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet regisztrálásával fogad el.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 május 4.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

**Naponta új információk tucatjait
olvashatja a www.meosz.hu
Egyesületi hírek rovatában**